

4.

Då fick mitt hjerta lif
 Af kärlek iASTE bloden,
 Jag fick fatt min skönas hand
 Och hålsade på moden,
 Se'n jag sade: ja min ros,
 Mitt hjerta står i låga,
 Aldrig blir jag lyckelig
 Om jag ej er får äga.

5.

Swad hände, jo med nåd
 Hon upptog mina böner,
 Bad mig vänligt sitta ner
 I blomster-ängen gröner
 Der wi ewig trohets-ed
 Vi omse sidor swore,
 Foglarne upp öfwer oss
 De till den vittnen wore.

6.

Rikdom, skönhet, dygd ja mer
 Min Kloris till mig förde,
 Sälla stund, och hjertat ler —
 Mitt tal des hjerta rörde.
 Något mer jag nämna will
 Om lyckan min, den blida:
 Kloris hwilar wid mitt bröst,
 Och jag wid hennes sida.

SEDER-ROSEN,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1827.
 Hörnet af Stortorget och Källbrinken.

Emma min Wän.

Stunden

bortilar;
 men icke min smärta.

Lunden

han hwilar;
 men icke mitt hjerta.
 O Emma! din wän,
 skall han wänta dig än? ;:

Hanen

hörs siunga
 sitt wäktareqwäde;
 swanen

ses gunga
 på sön med de spåde.
 O Emma! din wän,
 skall han wänta dig än? ;:

Månan

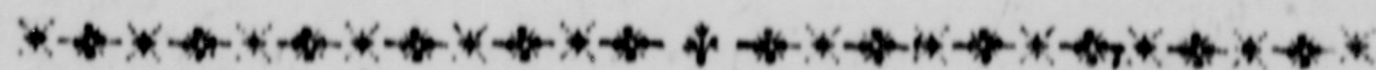
sig kastar
 i böljornas sköte;
 rodnan
 framhastar

att sira vårt möte.
O Emma! din vän
skall han vänta dig än? ;:

Böjen
er, lindar!
Jag ser nu min Emma.
Dröjen,
I vindar!
Jag hör hennes stämma.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. :,,

Dufwan
bland klippor
vår brudsång ju qvåder;
tufwan
med sippor
vår brudsång beklåder.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. :,:

Solen
framdansar,
löst bröllopets tårnor;
polen
bekransar
vår brudpell med stjernor.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. :,:

Ullt hvad på jorden finns,
Till kärlek mig uppväcker,
Glickan den jag såg i går,
Hon var båd' skön och tåcker
Hon med sina får gick wall,
Och sjöng en herrlig wisa,
Elden tändes i mitt bröst,
Och brinner utan lisa.

2.

Men se'n hon var sin kos
Och skogen henne gömde,
Hela dagen sökte jag
Och hela natten drömde
Hvart den tåcka Nymfen for
Tog vägen eller hamna,
Uti sömnen trycktes mig:
Utt henne jag omfamna.

3.

Men då jag wakenade,
Och ensam fanns i sängen
Wardt jag ledsen, steg strax upp
Sprang ut kring hela ången;
Sökte den jag saknade
Och ändtligt sent omsider,
Henne fann, der månen upp
Och solen nederstrider.